

Wat leert de Schrift over de eeuwige verdoemenis?

Uit Het Woord der Waarheid, 18de jaargang, okt. 1962 - sept. 1963, p.19-23

(Letterlijke overzetting)

De eeuwige duur van de straf der hel wordt niet alleen in de Schrift duidelijk geleerd, even duidelijk bijvoorbeeld als het eeuwig bestaan van God en meer dingen, die op Hem betrekking hebben, wij geloven ook, dat deze leer als een noodzakelijke waarheid uit andere waarheden, die in het algemeen zonder bedenkingen aangenomen worden, voortvloeit. Nemen wij bijv. de **eeuwigheid of de onsterfelijkheid van de ziel**. Verandert de val van de mens deze waarheid? Welnee! De mens ontving door de adem van de Almachtige een **onsterfelijke ziel**, en wij hebben niet het minste recht om te zeggen dat de zondeval hierin een verandering teweegbracht; onsterfelijk is hij en onsterfelijk zal hij blijven! Ja, hij moet eeuwig leven, eeuwig ergens voortleven. Welk een gedachte! Velen houden daar niet van. Zij wensen dat ze konden zeggen: "Laat ons eten en drinken want morgen sterven wij". Zij zouden liever hetzelfde lot willen ondergaan als de dieren. Wij twijfelen er niet aan, dat in vele gevallen het verlangen om in zonde te leven de oorzaak is, dat men de eeuwige duur der hellestraf loochent, om alzo het geweten te sussen. Maar ach, de mens moet deze vreselijke werkelijkheid in de eeuwigheid ontmoeten. Gered of verloren, hij kan haar niet ontgaan. Hij moet de onsterfelijkheid van de ziel loochenen, of de eeuwige straf van de hel toestemmen. En hij gaat eenmaal het **eeuwige leven** of de **eeuwige pijn** in.

Beschouwen we verder de leer der verzoening! Wanneer iets, **minder dan eeuwige** straf, het loon der zonde zou zijn, vanwaar dan de noodzakelijkheid van een **oneindig**, heilig Offer, om bevrijding van deze straf te bekomen? En waar niets minder dan het onvergelijklijk offer van de Zoon van God iemand van het helse vuur kan bevrijden, zou dan dit vuur niet **eeuwig** zijn? -- De noodzakelijkheid van een **oneindig** offer tot verlossing van de zondaar getuigt van de waarheid der **eeuwige** straf.

De tegenwerping dat het onrechtvaardig zou zijn van God, en daarom onmogelijk, op een zondig leven van **enkele** jaren een **eeuwige** straf te laten volgen, gaan wij niet eens in. Het getuigt slechts van de vermetelheid van de zondaar, de zonde met eigen maat te willen meten; maar God is Rechter en niet de **mens**. Het kruis van Christus en het oordeel, dat Christus daar trof, toen Hij uitriep: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" is de enige maatstaf, die we moeten aanleggen, wanneer we willen weten, hoe God over de zonde denkt. Daarom is de loochening van de hellestraf een schennis van het kruis van Christus en de daar geopenbaarde volkomen gerechtigheid van God.

Nu nog over het denkbeeld der onvereenigbaarheid van het karakter van God met een eeuwige bestraffing der zonde. Velen hechten een grote waarde aan deze tegenwerping; ze schijnen te denken, dat een eeuwig oordeel niet in overeenstemming is met Goddelijke genade en goedheid. Maar zij, die dit bezwaar opperen, geven blijk te vergeten, dat deze vraag nog van een andere kant bezien moet worden, willen wij tot een goede beschouwing van de dingen komen. Wat denkt u van de Goddelijke **gerechtigheid, heiligheid en waarheid**? Hebben wij bij het behandelen van deze vraag daarmee geen rekening gehouden? Zeer zeker. We moeten ze alle in verband met elkander beschouwen. Het kruis van Christus heeft deze waarheden alle even duidelijk in het licht gesteld. Door dit kruis heeft God zowel Zijn volkomen liefde tot de zondaar bewezen, als Zijn volkomen **haat** tegen de zonde. Daarom, wanneer een mens welbewust de enige weg tot redding van de eeuwige straf verwerpt, dit volkomen Offer, die goddelijke verlossing, wat blijft dan voor hem over dan Gods rechtvaardige toorn? God kan de zonde niet in Zijn tegenwoordigheid dulden. Zijn ogen zijn te rein. Hij kan de misdaden niet aanschouwen. Willen de loochenaars der eeuwige straf ons zeggen, wat er dan geschieden zal? Zij zeggen: door **vernietiging** gaat de mens dezelfde weg als het vee! We lezen echter: "God blies in zijn (de mens) neusgaten de adem des levens, alzo werd de

mens tot een levende ziel”, Genesis 2:7. Werd dit woord soms later herroepen? Is in de gehele Bijbel ook maar een schaduw van waarschijnlijkheid voor de leer der vernietiging? U mag ons deze aanwijzen als u kunt, doch u zult er tevergeefs naar zoeken!

Wij beschouwen daarom ook de leer der vernietiging als een zeer jammerlijke uitvlucht, om de schrik voor de eeuwigheid weg te nemen. Richt de mens evenwel zijn ogen op de Schrift, dan vindt hij van de eeuwigheid bijna op elke bladzijde gewag gemaakt. En luistert hij naar de stem, die in zijn binnenste spreekt, dan verneemt hij daar datzelfde woord: “**eeuwigheid, eeuwigheid!**” Zulk één zal de waarheid weten en ze niet van zich af kunnen schudden: “**Er is een eeuwigheid voor mij!**”

Ja, met de ernstige waarheid, dat hij eeuwig leeft, moet hij rekening houden.

Vervolgens, bedenk wel dat de **zonde** niet in Gods tegenwoordigheid kan komen. God en de zondaars kunnen niet tezamen zijn. Dit is een onomstotelijke waarheid. God is goed, ja meer, “God is liefde”, zonder twijfel, en het bewijs van Zijn goedheid en liefde is de gave van Zijn Zoon. Maar God is ook heilig en rechtvaardig. Ja, “God is licht”, en tussen heiligheid en zonde bestaat een eeuwige scheiding en kloof. Zo komen we tot de hoogst ernstige slotsom, dat de Heilige Schrift zeer duidelijk direct en indirect leert, die in hun zonden sterven, die in de verwerping van Gods oneindige voorziening tot vergeving van zonden volharden, de gevolgen van hun zonden dragen moeten, en dat dit een eindeloze eeuwigheid voort duurt.*

* Hebt gij, lezer! Wel eens over de uitspraak van Johannes 3:36 nagedacht. Daar ligt een wonderbare kracht in. In deze tekst worden twee dwaalbegrippen van onze tijd weerlegd en veroordeeld: ten eerste de leer, dat **allen** zalig worden en ten tweede de leer der vernietiging van de goddelozen. De Heer zegt hier de voorstanders van de algemene behoudenis, dat een iegelijk, die niet in de Zoon gelooft, **het leven niet zien zal**; en de verbreiders der vernietigingsleer (Adventisten, Dageraadsmannen, [Jehovah’s Getuigen; M.V.] e.a.), dat de toorn van God op de ongelovigen **blijft**. Wie het leven niet zien zal, kan **niet zalig worden**, en op wie de toorn van God blijft, kan niet **vernietigd** worden.

Wij willen de onbekeerde lezer bidden, stil te staan en dit ernstige onderwerp voor God te overdenken. O, laat u toch niet door ijdele woorden bedriegen. Wil toch niet luisteren naar de valse leraars, die u trachten te verleiden, door te zeggen dat “**eeuwig**” in het Grieks niet de betekenis van “**einde-loos**” heeft. Eeuwig betekent “**eeuwig**”.

Verder vermanen wij de lezer het oor niet te lenen aan een valse weekhartigheid, die zo graag voorwendt, dat God te goed is om een van Zijn schepselen **eeuwig** de gevolgen van zijn zonde te laten dragen. God was zo goed, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat allen, die in Hem geloven, niet verloren zouden gaan, maar het **eeuwige leven** zouden hebben!

Inplaats van zichzelf te bedriegen met de ijdele hoop op vernietiging (wanneer men dit een hoop noemen kan), raden wij de lezer dringend, zich op het zekere Woord van God te verlaten, hetwelk hem een **volledige, vrije eeuwig** redding door het **bloed des Lams** verkondigt. Ja, neem toch in de dag der redding, **heden**, de toevlucht tot Jezus en u zult **genade vinden**. God heeft geen lust in de dood van de zondaar. Hij wil niet, dat een enkel mens verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen. Er is geen enkele reden op te geven, waarom u verloren zoudt moeten gaan. God **wacht op u, om u genade te bewijzen**.

De deur der genade staat nog wijd open en het scherpe zwaard der gerechtigheid steekt nog in de schede. Maar de tijd van het oordeel nadert ras; ach, mocht u niet onbekeerd, onverzoend sterven, om ver van God te ervaren, dat de straf der zonde **eeuwig** is en **eeuwig zijn moet**. Het is zeker, dat de valse leraars, die zeggen, dat de straf der hel niet eeuwig duurt, hun toestand als verloren zondaars voor God niet kennen. Want wanneer wij er toe komen ons alzo te leren kennen, dan hebben we geen moeite meer te zien, wat wij verdienen. Zonder tegenspreken neemt de ziel, die zich zelf heeft leren kennen, Gods uitspraak aan, zowel in datgene wat ze is, als wat ze verdiend heeft. Evenzo neemt ze met een dankbaar hart de verlossing aan, die God naar de rijkdom Zijner genade voor ons bereid heeft. De ziel erkent, dat Gods weg de enige is, waardoor zij, die gezondigd hebben, ge-

red kunnen worden, het is de weg, waardoor Gods gerechtigheid niet alleen bewezen, maar ook **verheerlijkt** is. Daarom prijzen allen, die als verloren zondaars door het geloof in de Here Jezus Christus gered zijn geworden, God voor Zijn grote genade. Zij zijn nu de gelukkige kinderen Gods, die Hem dienen en Hem vereren in tijd en eeuwigheid.

Daarom, onsterfelijke ziel, geloof niet de leugen van de duivel, die u graag wil wijsmaken, dat er geen hel is, of dat u ze niet verdient; geloof God! Hij zegt: “Wie in de Zoon gelooft, die heeft het **eeuwige leven**; maar die de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de **toorn van God blijft op hem**”, Johannes 3:36.

Denk daarom aan uw ziel en laat u redden, eer het voor eeuwig te laat is.

Vlied nu in de dag des heils in de geopende reddende armen van Jezus.

Zie verder:

- Rubriek “Eeuwige straf of alverzoening”: <http://www.verhoevenmarc.be/alverzoening.htm>
- Rubriek “Het dodenrijk en de dood”: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#dodenrijk>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm